

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

10. april 2014*

»Præjudiciel forelæggelse — information og beskyttelse af forbrugerne — forordning (EF) nr. 1924/2006 — ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer — mærkning og præsentation af disse fødevarer — artikel 10, stk. 2 — tidsmæssig anvendelse — artikel 28, stk. 5 og 6 — overgangsforanstaltninger«

I sag C-609/12,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) ved afgørelse af 5. december 2012, indgået til Domstolen den 27. december 2012, i sagen:

Ehrmann AG

mod

Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, L. Bay Larsen, og dommerne M. Safjan (refererende dommer), J. Malenovský, A. Prechal og S. Rodin,

generaladvokat: M. Wathelet

justitssekretær: fuldmægtig A. Impellizzeri,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 10. oktober 2013,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Ehrmann AG ved Rechtsanwalt A. Meyer

— Europa-Kommissionen ved S. Grünheid og B.-R. Killmann, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 14. november 2013,

afsagt følgende

* Processprog: tysk.

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 10, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer (EUT L 404, s. 9, og berigtigelse i EUT 2007 L 12, s. 3), som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 116/2010 af 9. februar 2010 (EUT L 37, s. 16, herefter »forordning nr. 1924/2006«).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet under en sag mellem Ehrmann AG (herefter »Ehrmann«) og Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV (en sammenslutning til bekæmpelse af illoyal konkurrence, herefter »Wettbewerbszentrale«) vedrørende den tidsmæssige anvendelse af de oplysningsforpligtelser, der er fastsat i artikel 10, stk. 2, i forordning nr. 1924/2006.

Retsforskrifter

EU-retten

- 3 1., 9. og 35. betragtning til forordning nr. 1924/2006 er affattet således:
 - »(1) I Fællesskabet indeholder mærkning af og reklamer for fødevarer i et stigende antal tilfælde ernærings- og sundhedsanprisninger. For at sikre forbrugerne et højt beskyttelsesniveau og lette deres valg bør de markedsførte produkter, herunder importerede produkter, være sikre og være forsynet med fyldestgørende mærkning. En afbalanceret og varieret kost er en forudsætning for et godt helbred, og enkeltprodukters betydning må ses i forhold til kosten som helhed.

[...]

 - (9) Der findes en lang række næringsstoffer og andre stoffer, bl.a. vitaminer, mineraler, herunder sporstoffer, aminosyrer, essentielle fedtsyrer, fibre, forskellige plante- og urteekstrakter, med ernæringsmæssige eller fysiologiske virkninger, som kan forekomme i en fødevarer og gøres til genstand for en anprisning. Der bør derfor fastsættes generelle principper, der skal gælde for alle anprisninger af fødevarer, med henblik på at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, at give forbrugeren de fornødne oplysninger til at kunne foretage et valg med fuldt kendskab til oplysninger om produktet samt at skabe lige konkurrencevilkår for fødevarerbranchen.

[...]

 - (35) Lederne af fødevarerbrancher har brug for tilstrækkelige overgangsforanstaltninger for at tilpasse sig kravene i denne forordning.«
- 4 Denne forordnings artikel 1, stk. 1 og 2, bestemmer:
 - »1. Denne forordning harmoniserer medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende ernærings- og sundhedsanprisninger med henblik på at sikre, at det indre marked fungerer tilfredsstillende, samtidig med at der sikres et højt forbrugerbeskyttelsesniveau.
 2. Denne forordning finder anvendelse på ernærings- og sundhedsanprisninger i kommercielle meddelelser, uanset om det er i form af mærkning, præsentation eller reklame for fødevarer, der leveres i den foreliggende form til den endelige forbruger.

For uindpakkede fødevarer (herunder friske varer såsom frugt, grøntsager og brød), der udbydes til salg til den endelige forbruger eller til storkøkkener, og fødevarer, der pakkes ind på salgsstedet på køberens anmodning, eller som er færdigpakket med henblik på at blive solgt straks, finder artikel 7 og artikel 10, stk. 2, litra a) og b), ikke anvendelse. Nationale bestemmelser kan finde anvendelse, indtil der efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 25, stk. 3, vedtages fællesskabsforanstaltninger til ændring af ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den.

[...]«

5 Forordningens artikel 2 indeholder følgende definitioner:

»1. I denne forordning [defineres]

[...]

2. Endvidere forstås ved:

1) »anprisning«: ethvert budskab eller enhver fremstilling, der ikke er obligatorisk i henhold til fællesskabslovgivningen eller national lovgivning, herunder billeder, grafik eller symboler uanset form, som angiver, indikerer eller antyder, at en fødevarer har særlige egenskaber

[...]

4) »ernæringsanprisning«: enhver anprisning, der angiver, indikerer eller antyder, at en fødevarer har særlige gavnlige ernæringsmæssige egenskaber på grund af

a) den energi (kalorieværdi), som den

i) giver

ii) giver i nedsat eller øget grad, eller

iii) ikke giver, og/eller

b) de næringsstoffer eller andre stoffer, som den

i) indeholder

ii) indeholder i nedsat eller øget omfang, eller

iii) ikke indeholder

5) »sundhedsanprisning«: enhver anprisning, der angiver, indikerer eller antyder, at der er sammenhæng mellem en fødevarerkategori, en fødevarer eller en af dens bestanddele og sundhed

[...]«

6 Samme forordnings artikel 3 med overskriften »Generelle principper for alle anprisninger« fastsætter følgende i stk. 1:

»Ernærings- og sundhedsanprisninger må kun anvendes i mærkning og præsentation af eller reklame for fødevarer, der markedsføres i Fællesskabet, hvis de er i overensstemmelse med denne forordning.«

7 Artikel 10 i forordning nr. 1924/2006, der vedrører sundhedsanprisninger, og som har overskriften »Særlige betingelser«, bestemmer i stk. 1-3:

»1. Det er forbudt at anvende sundhedsanprisninger, medmindre de opfylder de generelle krav i kapitel II [som indeholder forordningens artikel 3-7] og de særlige krav i dette kapitel [som indeholder samme forordnings artikel 10-19] og er godkendt i henhold til denne forordning og medtaget på listerne over anprisninger, der er tilladt i henhold til artikel 13 og 14.

2. Det er kun tilladt at anvende sundhedsanprisninger, hvis følgende oplysninger fremgår af mærkningen, eller – hvis der ikke findes en sådan mærkning – af præsentationen og reklamerne:

- a) en erklæring om betydningen af en varieret og afbalanceret kost og en sund livsstil
- b) den mængde af fødevaren og det forbrugsmønster, der skal til for at opnå den anpriste gavnlige virkning
- c) hvis det er relevant, en erklæring henvendt til personer, der bør undgå at indtage fødevaren, og
- d) en passende advarsel mod produkter, som kan udgøre en sundhedsrisiko, hvis de indtages i for store mængder.

3. Henvisninger til generelle, uspecifikke gavnlige virkninger, som næringsstoffet eller fødevaren har for et godt almenhelbred og velvære, må kun anvendes, hvis de ledsages af en beslægtet specifik sundhedsanprisning, der er opført på de i artikel 13 eller 14 fastsatte lister.«

8 Forordningens artikel 13, der har overskriften »Andre sundhedsanprisninger end dem, der henviser til en reduceret risiko for sygdom og til børns udvikling og sundhed«, bestemmer i stk. 1-3:

»1. Sundhedsanprisninger, der beskriver eller henviser til

- a) et næringsstofs eller et andet stofs betydning for vækst, udvikling og kroppens funktioner, eller
- b) psykologiske og adfærdsmæssige funktioner, eller
- c) en slankende virkning eller vægtkontrol eller nedsat sultfølelse eller øget mæthedsfornemmelse eller til en reduktion af kostens energiindhold, jf. dog [Kommissionens direktiv 96/8/EF af 26. februar 1996 om levnedsmidler til anvendelse i energifattige diæter med henblik på vægttab (EFT L 55, s. 22)]

og som er angivet i den i stk. 3 omhandlede liste, kan anvendes uden at gennemgå de i artikel 15 til 19 nævnte procedurer, hvis de

- i) er baseret på almindeligt anerkendt videnskabelig evidens, og
- ii) forstås godt af gennemsnitsforbrugeren.

2. Senest den 31. januar 2008 forelægger medlemsstaterne Kommissionen lister over anprisninger som omhandlet i stk. 1, ledsaget af de betingelser, der gælder for dem, og af henvisninger til relevant videnskabelig dokumentation.

3. Senest den 31. januar 2010 vedtager Kommissionen efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 25, stk. 3, og efter høring af [Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet] en fællesskabsliste til ændring af ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved supplerende af den, over tilladte anprisninger, jf. nærværende artikels stk. 1, og alle de nødvendige betingelser for anvendelsen af disse anprisninger.«

- 9 Den nævnte forordnings artikel 14, der har overskriften »Anprisninger af en reduceret risiko for sygdom og af børns udvikling og sundhed«, er affattet således:

»1. Uanset artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv [2000/13] kan der anvendes følgende anprisninger, forudsat at de er godkendt efter proceduren i artikel 15, 16, 17 og 19 i denne forordning med henblik på opførelse på en EF-liste over sådanne tilladte anprisninger, sammen med alle nødvendige betingelser for anvendelsen af sådanne anprisninger:

- a) anprisninger af en reduceret risiko for sygdom
- b) anprisninger, der henviser til børns udvikling og sundhed.

2. Ud over de generelle krav i denne forordning og de særlige krav i stk. 1 gælder det for anprisninger af en reduceret risiko for sygdom, at mærkningen, eller hvis der ikke findes nogen mærkning, præsentationen eller reklamerne også skal indeholde en angivelse af, at den sygdom, som anprisningen vedrører, kan skyldes mange risikofaktorer, og at en ændring af en af disse risikofaktorer ikke nødvendigvis har en gavnlig virkning.«

- 10 Forordningens artikel 28, der har overskriften »Overgangsforanstaltninger«, bestemmer følgende i stk. 5 og 6:

»5. Der kan anvendes sundhedsanprisninger som omhandlet i artikel 13, stk. 1, litra a), fra denne forordnings ikrafttrædelsesdato og indtil vedtagelsen af listen omhandlet i artikel 13, stk. 3, under ansvar af lederen for en fødevarer virksomhed, såfremt de er i overensstemmelse med denne forordning og med eksisterende nationale bestemmelser herom, uden at dette dog berører vedtagelsen af beskyttelsesforanstaltninger som omhandlet i artikel 24.

6. For andre sundhedsanprisninger end de i artikel 13, stk. 1, litra a), og artikel 14, stk. 1, litra a), nævnte, der i overensstemmelse med nationale bestemmelser har været anvendt før denne forordnings ikrafttrædelsesdato, gælder følgende:

- a) Sundhedsanprisninger, som er blevet vurderet og godkendt i en medlemsstat, godkendes således:
 - i) medlemsstaterne meddeler senest den 31. januar 2008 Kommissionen sådanne anprisninger ledsaget af en rapport med vurdering af de videnskabelige data, der støtter anprisningen
 - ii) efter at have hørt [Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet] vedtager Kommissionen efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 25, stk. 3, en beslutning om de sundhedsanprisninger, der er godkendt på denne måde, og som har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den.

Sundhedsanprisninger, som ikke er godkendt efter denne procedure, kan fortsat anvendes indtil seks måneder efter vedtagelsen af nævnte beslutning.

- b) Sundhedsanprisninger, som ikke er blevet vurderet og godkendt i en medlemsstat, kan fortsat anvendes, såfremt der indgives ansøgning herom i henhold til denne forordning inden 19. januar 2008. Sundhedsanprisninger, som ikke er godkendt efter denne procedure, kan fortsat anvendes indtil seks måneder efter, at der er truffet beslutning i henhold til artikel 17, stk. 3.«

11 Artikel 29 i forordning nr. 1924/2006 har følgende ordlyd:

»Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter datoen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.«

Tysk ret

12 Under overskriften »Forskrifter til beskyttelse mod vildledning«: bestemmer § 11 i Lebensmittel-Bedarfsgegenstände- und Futtermittelgesetzbuch (lov om levnedsmidler, almindelige forbrugsgoder og foderstoffer) i den affattelse, som finder anvendelse på tvisten i hovedsagen (herefter »LFGB«), følgende i stk. 1:

»Det er forbudt at sælge fødevarer i erhvervsøjemed under en vildledende betegnelse eller angivelse eller ved en vildledende præsentationsmåde eller generelt eller i enkelte tilfælde at reklamere for fødevarer ved hjælp af vildledende fremstillinger eller andre budskaber. Der foreligger navnlig en vildledning når:

1. der i forbindelse med en fødevarer anvendes betegnelser, angivelser, præsentationsmåder, fremstillinger eller andre budskaber om egenskaber, der er egnede til vildledning, herunder navnlig vedrørende type, tilstand, sammensætning, mængde, holdbarhed, oprindelse, herkomst eller fremstillings- eller produktionsmetode

[...]«

Twisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

13 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at Ehrmann fremstiller og sælger mejeriprodukter, heriblandt en frugtkvark benævnt »Monsterbacke«, der udbydes på markedet i salgsenheder, som består af seks 50 g-bægre (herefter »det pågældende produkt«).

14 Ifølge de ernæringstabeller, der fremgår af det pågældende produkts pakning, har produktet en energiværdi på 105 kcal og indeholder 13 g sukker, 2,9 g fedt og 130 mg calcium pr. 100 g. Den forelæggende ret har til sammenligning anført, at 100 g komælk ligeledes indeholder 130 mg calcium, men kun 4,7 g sukker.

15 I 2010 var der på oversiden af hver salgsenhed med det pågældende produkt anført sloganet: »Lige så vigtig som det daglige glas mælk!«, (herefter »sloganet«). Produktets mærkning og præsentation indeholdt ingen af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, litra a)-d), i forordning nr. 1924/2006.

16 Wettbewerbszentrale var af den opfattelse, at sloganet udgjorde en vildledende betegnelse i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i LFGB's § 11, stk. 1, andet punktum, nr. 1), fordi det ikke oplyste om det pågældende produkts sukkerindhold, der er langt højere end sukkerindholdet i mælk. Sloganet tilsidesatte desuden forordning nr. 1924/2006, idet det indeholdt ernæringsanprisninger og sundhedsanprisninger som omhandlet i denne forordning. Med henvisningen til mælk hævdedes det nemlig i det mindste indirekte, at det pågældende produkt også indeholdt meget calcium, således at sloganet ikke var en ren varedeklaration, men også lovede en fordel for forbrugerens sundhed.

- 17 Wettbewerbszentrale anlagde som følge heraf sag ved Landgericht Stuttgart (den regionale ret i Stuttgart) med påstand om, at det blev fastslået, at Ehrmann skulle ophøre med denne praksis og betale omkostningerne i forbindelse med dette påbud.
- 18 For denne ret nedlagde Ehrmann påstand om frifindelse og gjorde gældende, at selv om det pågældende produkt var en fødevarer, der kunne sammenlignes med mælk, sidestillede forbrugeren det ikke med mælk. I øvrigt var forskellen i sukkerindhold mellem det pågældende produkt og mælk så ringe, at den var uden betydning. Sloganet udtrykte desuden ikke nogen særlig ernæringskvalitet ved produktet og udgjorde således blot en varedeklaration, som ikke var omfattet af forordning nr. 1924/2006. Ehrmann gjorde endvidere gældende, at forordningens artikel 10, stk. 2, ikke fandt anvendelse på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen i medfør af den nævnte forordnings artikel 28, stk. 5.
- 19 Landgericht Stuttgart frifandt Ehrmann ved dom af 31. maj 2011.
- 20 Wettbewerbszentrale ankede denne dom til Oberlandesgericht Stuttgart (den regionale appelinstans i Stuttgart), som ved dom af 3. februar 2011 tog påstanden om, at det blev fastslået, at Ehrmann skulle ophøre med den pågældende praksis og betale omkostningerne i forbindelse med påbuddet, til følge. Ifølge Oberlandesgericht udgjorde sloganet hverken en ernæringsanprisning eller en sundhedsanprisning som omhandlet i forordning nr. 1924/2006, og det var derfor ikke omfattet af denne forordnings anvendelsesområde. Sloganet udgjorde imidlertid en vildledende betegnelse som omhandlet i LFGB's § 11, stk. 1, første punktum og andet punktum, nr. 1), fordi det pågældende produkt indeholdt langt mere sukker end den tilsvarende mængde sødmælk.
- 21 Ehrmann har iværksat »revisionsanke« ved Bundesgerichtshof (forbundsdomstolen) til prøvelse af Oberlandesgericht Stuttgart's dom, i hvilken forbindelse selskabet har fastholdt sin påstand om frifindelse.
- 22 Ifølge den forelæggende ret udgør sloganet ikke en vildledende betegnelse i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i LFGB's § 11, stk. 1, første punktum, og andet punktum, nr. 1), og det kan heller ikke kvalificeres som en ernæringsanprisning som omhandlet i artikel 2, stk. 2, nr. 4), i forordning nr. 1924/2006. Sloganet udgør imidlertid en sundhedsanprisning som omhandlet i denne forordnings artikel 2, stk. 2, nr. 5). Ud fra den relevante kundekreds' synspunkt har mælk nemlig en sundhedsfremmende virkning, især for børn og unge, navnlig i kraft af de mineralstoffer, som mælk indeholder. Sloganet tillægger det pågældende produkt en fremmende virkning ved at sidestille det med det daglige glas mælk. Det indikeres således, at der er en sammenhæng mellem dette produkt og forbrugers sundhed, og en sådan sammenhæng er tilstrækkelig til, at det kan fastslås, at der er tale om en sundhedsanprisning i overensstemmelse med Deutsches Weintor-dommen (C-554/10, EU:C:2012:526, præmis 34 og 35).
- 23 Den forelæggende ret har bemærket, at de oplysninger, der er fastsat i artikel 10, stk. 2, i forordning nr. 1924/2006, dog ikke fremgik af mærkningen af det pågældende produkt på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen, dvs. i løbet af 2010.
- 24 Under disse omstændigheder har Bundesgerichtshof besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »[Skulle] oplysningsforpligtelserne i henhold til artikel 10, stk. 2, i forordning [...] nr. 1924/2006 allerede opfyldes i 2010?«

Om det præjudicielle spørgsmål

- 25 Indledningsvis skal det bemærkes, at det i henhold til artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 1924/2006 er forbudt at anvende sundhedsanprisninger, medmindre de opfylder denne forordnings artikel 3-7 og de særlige krav i den nævnte forordnings artikel 10-19 og er godkendt i henhold til samme forordning.
- 26 Det følger endvidere af artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 1924/2006, at en sundhedsanprisning for at kunne anvendes i overensstemmelse med denne forordning skal være medtaget på listerne over anprisninger, der er tilladt i henhold til nævnte forordnings artikel 13 og 14. En sådan betingelse indebærer, at de lister, der er omhandlet i disse artikler, er blevet vedtaget og offentliggjort.
- 27 I denne forbindelse har den forelæggende ret i sin afgørelse dog anført, at de lister, der er omhandlet i artikel 13 og 14 i forordning nr. 1924/2006, endnu ikke var blevet vedtaget og offentliggjort på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen.
- 28 Ud over den omstændighed, at en sundhedsanprisning skal overholde de betingelser, der er fastsat i denne forordnings artikel 10, stk. 1, skal den også indeholde de obligatoriske oplysninger, der er fastsat i den nævnte forordnings artikel 10, stk. 2.
- 29 Denne bestemmelse fastsætter nemlig, at det kun er tilladt at anvende sundhedsanprisninger, hvis de oplysninger, der er nævnt deri, fremgår af mærkningen, eller – hvis der ikke findes en sådan mærkning – af præsentationen og reklamerne.
- 30 Betingelserne i artikel 10, stk. 2, i forordning nr. 1924/2006 står umiddelbart efter betingelserne for, at en sundhedsanprisning ikke er forbudt, som er angivet i denne forordnings artikel 10, stk. 1. Ved en systematisk fortolkning af forordningen supplerer de således disse betingelser og forudsætter, at sidstnævnte betingelser er opfyldt for, at en sundhedsanprisning er tilladt i henhold til denne forordning.
- 31 Det skal i øvrigt bemærkes, at artikel 28 i forordning nr. 1924/2006 fastsætter overgangsforanstaltninger, der, som det er anført i 35. betragtning til denne forordning, har til formål at gøre det muligt for lederne af fødevarer virksomheder at tilpasse sig kravene i den nævnte forordning. For så vidt angår sundhedsanprisningerne er disse overgangsforanstaltninger fastsat i samme forordnings artikel 28, stk. 5 og 6.
- 32 I henhold til artikel 28, stk. 5, i forordning nr. 1924/2006 kan der anvendes sundhedsanprisninger som omhandlet i denne forordnings artikel 13, stk. 1, litra a), fra denne forordnings ikrafttrædelsesdato og indtil vedtagelsen af listen omhandlet i samme forordnings artikel 13, stk. 3, under ansvar af lederen for en fødevarer virksomhed, såfremt de er i overensstemmelse med forordning nr. 1924/2006 og med eksisterende nationale bestemmelser herom, uden at dette dog berører vedtagelsen af beskyttelsesforanstaltninger som omhandlet i denne forordnings artikel 24.
- 33 Det følger således af ordlyden af den nævnte forordnings artikel 28, stk. 5, at en leder af en fødevarer virksomhed under sit ansvar og på de definerede betingelser kan anvende sundhedsanprisninger i perioden mellem samme forordnings ikrafttrædelse og vedtagelsen af listen omhandlet i artikel 13 i forordning nr. 1924/2006. I denne forbindelse bemærkes, at denne forordning i henhold til dens artikel 29 trådte i kraft den 19. januar 2007 og har skullet anvendes siden den 1. juli 2007.
- 34 Hvad angår de andre sundhedsanprisninger end de i artikel 13, stk. 1, litra a), og artikel 14, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1924/2006 nævnte er disse genstand for den overgangsforanstaltning, der er omhandlet i samme forordnings artikel 28, stk. 6.

- 35 Det skal imidlertid anføres, at den nævnte bestemmelse omhandler sundhedsanprisninger, der er blevet anvendt i overensstemmelse med nationale bestemmelser før ikrafttrædelsesdatoen for forordning nr. 1924/2006, dvs. før den 19. januar 2007. I det foreliggende tilfælde fremgår det imidlertid af forelæggelsesafgørelsen, at det pågældende produkt blev påført sloganet fra 2010. Denne forordnings artikel 28, stk. 6, finder således ikke anvendelse på en sag som den i hovedsagen omhandlede.
- 36 Uden at foregribe en mulig anvendelse af artikel 10, stk. 3, i forordning nr. 1924/2006, følger det heraf, at det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, om sloganet i tvisten i hovedsagen henhører under denne forordnings artikel 13, stk. 1, litra a), og i bekræftende fald om det opfylder de betingelser, der er fastsat i dennes 28, stk. 5.
- 37 Hvis dette er tilfældet, følger det af den systematiske fortolkning, der er nævnt i denne doms præmis 30, at en sundhedsanprisning, når den ikke er forbudt på grundlag af artikel 10, stk. 1, sammenholdt med artikel 28, stk. 5, i forordning nr. 1924/2006, skal være ledsaget af de oplysninger, der er omhandlet i den nævnte forordnings artikel 10, stk. 2.
- 38 Samme forordnings artikel 28, stk. 5, bestemmer i denne henseende, at der kan anvendes sundhedsanprisninger, såfremt de er i overensstemmelse med forordning nr. 1924/2006, hvilket indebærer, at de bl.a. skal overholde de oplysningsforpligtelser, der er fastsat i denne forordnings artikel 10, stk. 2.
- 39 Denne systematiske fortolkning underbygges af, at hverken artikel 10, artikel 28, stk. 5, eller nogen anden bestemmelse i forordning nr. 1924/2006 bestemmer, at forordningens artikel 10, stk. 2, først finder anvendelse efter vedtagelsen af listerne over tilladte anprisninger, som er omhandlet i den nævnte forordnings artikel 13.
- 40 Som det anføres i artikel 1 i forordning nr. 1924/2006, har denne til formål at sikre, at det indre marked fungerer tilfredsstillende, samtidig med at der sikres et højt forbrugerbeskyttelsesniveau. I denne forbindelse præciseres det i første og niende betragtning til forordningen, at forbrugeren skal gives de fornødne oplysninger, således at han kan foretage et valg med fuldt kendskab til oplysninger om produktet.
- 41 Som generaladvokaten har anført i punkt 83 i forslaget til afgørelse, gør tilstedeværelsen af de oplysninger, der er fastsat i artikel 10, stk. 2, i forordning nr. 1924/2006, det muligt at sikre beskyttelsen af forbrugeren, ikke alene når fødevaren er genstand for en sundhedsanprisning, der allerede er opført på listerne over anprisninger, som er tilladt i henhold til denne forordnings artikel 13, men også, når der anvendes en sådan anprisning i overensstemmelse med den overgangsforanstaltning, der er fastsat i den nævnte forordnings artikel 28, stk. 5.
- 42 Hvad angår en anprisning, der ikke er blevet forbudt på grundlag af artikel 10, stk. 1, sammenholdt med artikel 28, stk. 5, i forordning nr. 1924/2006, kan den omstændighed, at listen over tilladte anprisninger, som er omhandlet i denne forordnings artikel 13, endnu ikke er blevet vedtaget, heller ikke begrunde, at en leder for en fødevarer virksomhed er fritaget fra sin forpligtelse til at give forbrugeren de oplysninger, som er fastsat i den nævnte forordnings artikel 10, stk. 2.
- 43 Inden for rammerne af den overgangsforanstaltning, der er fastsat i artikel 28, stk. 5, i forordning nr. 1924/2006, skulle en leder af en fødevarer virksomhed, der under sit ansvar havde besluttet at anvende en sundhedsanprisning, nemlig kende den pågældende fødevarers virkninger på sundheden og således allerede råde over de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordnings artikel 10, stk. 2.
- 44 Henset til ovenstående betragtninger skal det forelagte spørgsmål besvares med, at forordning nr. 1924/2006 skal fortolkes således, at de oplysningsforpligtelser, der er fastsat i denne forordnings artikel 10, stk. 2, allerede var i kraft i 2010 for så vidt angår de sundhedsanprisninger, der ikke var forbudt på grundlag af denne forordnings artikel 10, stk. 1, sammenholdt med artikel 28, stk. 5 og 6.

Sagens omkostninger

- ⁴⁵ Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 116/2010 af 9. februar 2010, skal fortolkes således, at de oplysningsforpligtelser, der er fastsat i denne forordnings artikel 10, stk. 2, allerede var i kraft i 2010 for så vidt angår de sundhedsanprisninger, der ikke var forbudt på grundlag af denne forordnings artikel 10, stk. 1, sammenholdt med artikel 28, stk. 5 og 6.

Underskrifter